

EL REFORMISTA

SETMANARI POLÍTIC D'AVISOS I NOVES

Preu de subscripció:
1 pesseta trimestre. — Nombre solt 10 céntims.

Redacció i Administració:
Carrer de Clivillers, 22

Any I

OLOT 7 de Maig de 1914

Nom. 17

A LA JUVENTUD ESPAÑOLA MANIFIESTO

Las «Juventudes reformistas» de Asturias quieren empezar su actuación en la vida pública mediante una afirmación explícita y consciente de las ideas y los sentimientos que las han impulsado a constituirse como tales agrupaciones. Las proponemos con esta breve pátina los motivos espirituales, latentes en nuestros pechos, que serán la levadura de nuestra acción; y al mismo tiempo acercarnos a la juventud española que aún tenga el corazón sano, capaz de las emociones cívicas, ofreciéndola el ejemplo de nuestro entusiasmo por determinadas ideas políticas, en cuya virtualidad tenemos tal fe, que no dudamos serán el refugio ideal de gran parte de la juventud, hoy desperdigada e inerte.

Nace el partido reformista tan desligado de todo lo que ha existido hasta ahora en la política española, significa una negación tan radical de toda ella, que no tenemos nada a que referirnos anterior a nosotros, si no es a los actos que el mismo partido ha realizado ya; actos en los cuales los hombres ilustres que van a la cabeza de este movimiento, han señalado, con la energía y clarividencia de que sólo ellos son capaces, el espíritu, la orientación y el programa de soluciones primarias de este gran partido nacional. Sólo a estos actos podemos referirnos; pero conviene mucho que todos, cada cual dentro de su esfera de acción, contribuyamos a marcar fuertemente estos nuestros primeros pasos, esforzándonos por acentuar nues-

tra personalidad, presentándola a meridiana luz, de modo que no tengamos que gastar tiempo después en deshacer interpretaciones equívocas, y conquistemos de una vez y para siempre la adhesión plena y consciente de todos los españoles que estén conformes con nuestra orientación.

Bastaría a convencernos de la necesidad de obrar de esta manera—si no fuera desde luego un elemental deber de todo partido de opinión—el hecho de que, apenas nacidos, hemos podido observar cómo, al mismo tiempo que a la primera voz de nuestras poderosas fuerzas de opinión que por su número y calidad abonan nuestras ideas e intenciones, hemos encontrado también a nuestro alrededor ejemplos dolorosos de involuntaria o deliberada incomprensión. No nos referimos a nuestros enemigos naturales, con los cuales lucharemos de buen grado, es decir, los enemigos de la libertad y de la democracia; nos referimos a nuestros hermanos, a los que luchan por los mismos ideales aunque bajo otras banderas, con los cuales nos encontraremos algún día para seguir luchando juntos; pues todos, cada uno a su modo, persiguiendo realidades más próximas o más remotas, tenemos puestos nuestros ojos en la misma mira, en la eterna progresión humana. Y frente a todos nosotros siempre estarán agrupadas las fuerzas reaccionarias que, vueltas al pasado, se esforzarán en vano por contener la marcha de la humanidad hacia estados sociales más perfectos.

Se comprenderá, pues, que no hemos de considerar jamás como enemigos nuestros a los elementos de las izquierdas que ciegamente nos atacan y nos niegan su apoyo y su confianza; si no fuésemos capaces de dominar nuestra indignación ante sus ataques injustos, y a veces viles y

mezquinos, nos consideraríamos tan ciegos como ellos; pues al defender nuestras personas, restaríamos fuerzas a la defensa de nuestras ideas. Esperaremos tranquilos, con paz en la conciencia, la hora en que se nos hará justicia absoluta, en que se reconocerá por todos, probablemente, que hemos procedido sin error, seguramente, guiados por los dictados más puros de la conciencia. Y entre tanto, lejos de gastar el tiempo y las energías en luchas negativas, dejaremos que nuestras obras nos justifiquen y aspiraremos con nuestra palabra solamente a que por primera vez emplezan con nosotros a actuar en la política española ideas y procedimientos nunca usados que significan, desde luego, una negación de errores seculares y una afirmación de nuevos caminos redentores.

Alguien pensará quizá que no somos nosotros—jóvenes indocumentados que, naturalmente, no somos ni siquiera exministros, que es lo menos que se puede ser en España—los llamados a opinar en estas magnas cuestiones que afectan a los fundamentos mismos del partido; si se considera el espectáculo que ofrecen otras juventudes políticas al uso, a las que no están reservadas más que menesteres lacayunos, que son como jauría que rodea el caballo de su señor, tendrán razón sin duda los que así piensen. Pero no es este, ni puede ser, ni quiere nadie que sea nuestro caso; el partido reformista quiere ser, en la mente preclara de su jefe, no un conglomerado de nulidades, sino una viva organización de hombres libres, estrechamente enlazados por las ideas comunes y guardando para las personas el único género de sumisión compatible con la dignidad del que la presta y del que la recibe: la sumisión a la idea misma encarnada de modo

culminante en una personalitat. Por esta razón, nosotros, modestamente tratamos de asimilarnos y hacer nuestro el pensamiento de nuestros jefes, que lo son por ser nuestros maestros, para que como sangre vital circule por todo el organismo del partido y llegue a ser carne de nuestra carne, adquiriendo entonces necesariamente la nota nueva que le añade nuestro temperamento juvenil. Por eso aspiramos tan sólo a dirigirnos a aquellos que mejor pueden entendernos por comunidad de temperamento, a los jóvenes españoles; y para dirigirnos a nuestros iguales no necesitamos rodearnos de ningún género de autoridad; aunque cuando se tiene juventud en el alma y conciencia de un ideal al cual se ha de consagrar toda una vida que tiene la plenitud del crédito que da la absoluta esperanza que la juventud entraña, no se requieren más títulos para lanzarse a las empresas más ambiciosas.

(Continuará)

Des de San Juan de las Abadesas

¿Que no han sentit al *Guardià de Sant Gim* com s'explica? si sembla talment una cotorra. M'ha distret d'allò més amb les seves tonteries i bé en tenim sort en aquesta vila d'ell. ¿Qui ens divertiria? ¿Qui ens proporcionaria aquelles *monades* amb tanta *gracia*? Aquí que tots som treballadors i no coneixem els *Quevedos* com ell ¿com podríem fer-ho per a expencionar-nos els dies festius i fer-nos un bon tip de riure, sense tenir de gastar cap cèntim? *Con su gracia peculiar* ens diu que la minoria talla el bacallà. I la majoria sel menja, no es aixís *Guardià de Sant Gim*. I està clar home. No es de raó que tot ho fassin els mateixos.

Els diumenges els passem molt tranquils. A les vuit del matí, variatés Bertrand i Dagas a *car-go de la minoria, amenizadas con algún discurso*, i per la tarde a divertir-nos amb lo estudiat per nostre incomperable *Bufón* durant la setmana, i si ens queda temps a contemplar *las habilidades de los monosabios amaestrados por el Sr. Romansonos*.

Tingueren assaig general el Diumenge a la nit en el local de *costumbre*, desesperant-se el *Sr. Romansonos* perquè no sabien fer més de lo que ell els hi ensenyaba.

¡Pro senyor, no s'amohinil! . . nosaltres ja sabem acontentarnos. Després tingueren un *conci-liabum*, ¿no s diu així *Sr. Bufón*? en el que discorregueren per saber qui podia ser el *Sertorio*

que ha tingut l'atreviment de contestar a les seves *xirigotas*. ¡No s'els arrenquin senyors meus!... prométintme, ser bons miunyons, i que no ho xerrin i 'ls hi diré. Es aquell que vostés *pocos feren dellonses a la abuela*, dispensin que no ho digui com Vs. es que tinc por que la mare'm renyi i 'm diga: ¡Que diu aquest desvergonyit! els nois de casa no les diuen aquestes paraules, i vostés diràn. ¿Com es possible que siguent tant jove sàpiga tantes de coses? Es que enterat per el *Sr. Picón* de que existia un poderós talismà en forma de tinta, després de *grandes desvelos lo hemos hallado y adquirido*, i aquí ens tenen per servir a vostés, es a dir (per treure taques com deia el *Sr. Picón*.)

Vaig veure en la «Veu Comarcal» que D. Eusebi Bertrand està dessidit a enterar se de tots els noms dels autors de aquelles fulles que circularen en les passades eleccions de Diputats. De tal resolució me'n alegro moltíssim, ja que així coneixerà els seus veraders enemics en aquesta vila, puix que de no ser aquelles, haguera tingut tot el cens.

Vaig assistir a la sessió de nostre consistori el dia 26 del passat Abril, i el regidor Sr. Blanchart ens feu a sapiguer que 'l pont que s'ha de construir sobre el riu Ter, està marcat ab el n.º 1 de les obres del districte.

Sr. Blanchart, ¡V. va atrassat de notícies! Aixó era abants. ¿Que no ho sab que varen anyadir-hi zeros? . .

Se nombrà una comissió per visitar el Sr. President de la Marcomunitat i presentar-li la necessitat del pont, carretera de Surroca, camí de Ogassa, camí de Vallfogona. Se tractà també de una modificació a la carretera de Olot, un nou tressat des de el pont, a la estació del ferrocarril, tornà a sortir l'aparato microscòpic, se parla de la barandilla de la escala de la casa de la vila, cadires, carrers, passeigs. ¡Ai senyó! . . . ¡de ont sortiran les misses! Jo crec que si *tallem* tant, se'ns *destrevarán les pessas* i tindrem que buscar-les per aquells recóns, que ens deia aquell senyó, i estarà barrejades am la justícia, administració i la llei, i ¡qualsevol ho destrirà!

Un senyoret *raspa barbes*, m'han assegurat que treia foc pels caixals. ¡Gracies a Deu!... que potser aixís no tindrem de morir-nos de fret, ja que diuen que no podem anar a buscar llenya. ¡No se amoini *senyoret!*... els que hem anat a l'estudi de'n Riera i Bassegaña, a tots fem guardar turno rigurós, primer obsequiem els forasters, després al gran *astro*, després els seus setèlites, i després serà V. senyor *peri-minuti*.

Sr. Blanchart: sols per V. tardarem tan en contestar an als *xistes* desvergonyits i pocasoltes, del *Sr. Picón*. Es que véiem que per contestar haviem de fer historia i per forsa V. havia de resentir-sen i la vritat, com que V. es de *casa* ho sentim molt, pró V. també reia, quan el *Sr. Romansonos* deia «no contestaràn, no, ¿que no ho veu que son una colla de tontos?». Si V. en aixó havia de ser el primer de oposar-s'hi, com a gran *astro* no havia de permetre que'ls foresters maltractessin a n'els de casa. ¡Vaia un pare de la patria!... que no solaments deixa maltractar al seus fills si no que fins hi gosa. ¡Pobre Sr. Blanchart! ¡per V. preniem tanta paciència!... perquè ens inspiraba més llàstima que altra cosa, i permètim

li fassi una sencilla i lògica observació, V. fou regidor en el govern del Sr. Bellapart, en el govern del Sr. Pau, en el govern del Sr. Martín i en el govern del Sr. Golómer.

Pró ¡san cristià! V. s'hi ha tornat vell a la casa comunal i sempre havia permanescut a la majoria. ¿Perqué no'l feren arcalde a V. en algún de tals bienis, roconeguent-lo tan *intelligent*? Jo crec que'l Sr. Pau era una bella persona pró en quan a intel·ligencia era com qualsevol de nostra majoria.

Diu el *Sr. Picón* que es una aberració que la primera tenencia siga a pagés. Conforme. I no era una aberració com feren vostés, Sr. Blanchart, tenir-hi l'arcalde a pagés. ¿Perqué no feren arcalde a V? ¿Serà tal vegada que no'ls inspirava prou confiança? Jo, aixís opino, ja que ho podien fer-ho sens oposició ¡Pobre Sr. Blanchart! i ara que ells no podien disposar-ne volien que l'en fessin. ¿No pot dir-sen de tot aixó una passejada? Per aixó no volíem contestar pró ja ho veu, la necessitat ens hi ha obligat. ¿Quantes vegades reunits la minoria llegin aquell periòdic reien a mes no poguer?... i nosaltres per la llàstima que V. ens inspirava, deiem no contestem, tart o d'hora li caurà la vena, pró ¡ca! cada setmana intentaven *xistes* desvergonyits i poca-soltes. I com diu el refrá (de gota amb gota sompla la bota) i aquí em tenen senyors meus a fer-ne molta de historia.

(Continuará)

L'ERMITA DE SANTA BARBARA

Setmanals

En una sala d'un establiment benèfic del carrer de S. Rafel hi aplegá fa poc un reverent Pare, a les *mesnades* femenines de nostre bona societat; sembla que per fi's trobará la manera de satisfer les ánsies mal contingudes, que temps ha suren en l'espai, de creació de càrrecs i formació de juntes; es una lleu malura, ben innocent per altre part, que algunes distingides senyores s'han encomanat de llurs marits i que no pogué esclatar creant-se una entitat de lluita contra la tuberculosi. Deu fassi que tingui més bona sort el naixent *ropero*, sigui del sant que vulgui i que a la vegada que realitzi la bona obra de misericordia vestint despullats, serveixi de innocent esplai i de completa satisfacció a ses associades.

Un d'aquels dies ha de tenir lloc la Benedicció de les aigües de S. Roc; en bona hora que la beneixin i que

hi prenguin xacolate i dolços i tot lo que vulguin a pagar el gegant, pro que després passin a embrutar-nos aquestes mateixes aigües, *nada menos* que amb el fanc del seus calçats, ab el pretext de recórrer la mina, francament es una benedicció molt *sui generis*; per haber de continuar aquest abús preferiríem pasárnosen.

Cada any, després d'aquesta diada se repeteixen les reclamacions amb els encarregats del ram d'aigües per a que desoptruïhixin els repartidors de broses i gotes de cera i com si no fos prou vergonyós per els olotins que encara haigi de perdurar aquest rudimentari i brut sistema de distribució d'aigües dels repartidors, renyit amb lo més elemental de la higiene, s'hi ha d'afeigir el tenir que véurems l'aiga que ha rentat les petjades dels curiosos. Si pot ser Sr. Alcalde...

Una Conferencia interessant

Diumenge passat en el local de la «Lliga Regionalista» donà la anunciada conferencia sobre Mancomunitat Catalana, D. Agustí Riera, president de la Diputació Provincial de Girona.

Prèvia presentació del conferenciant per el Sr. President de la Lliga Regionalista, comensà el Sr. Riera la seva interessant conferencia, fent una disertació històrica explicativa del procés que havia seguit la Mancomunitat, des de el dia en que en Sanchez Toca fou el primer qui's preocupà d'aquest problema, passant per en Polavieja, Moret, Maura amb el seu projecte d'administració local, i en Canalejas, amb el seu projecte de llei, el qual si be discrepava una miqueta del projecte de bases redactat per la Comissió permanent i aprovat per l'assemblea de tots els diputats provincials catalans, no obstant donava compliment i amplia satisfacció a lo més essencial de lo que demanava Catalunya.

L'assassinat d'aquest eminent home públic fou causa de que no s'aprovés al Senat el projecte de llei aprovat al Congrés, projecte del que s'incorporà el Sr. Romanones i que fou causa de la crisi, a conseqüència de la qual vingué al poder el Sr. Dato qui concedí per R. D. el dret de Mancomunant les Diputacions i Ajuntaments.

En virtut d'aquest R. D. va convocar-se una assemblea per a la constitució de la Mancomunitat Catalana quina va constituir-se legalment el mes d'Octubre pròxim passat.

De moment, digué el Sr. Riera, no poden portar-se sino les reformes propies de les diputacions, car les delegacions de l'Estat, vindran més tart, tinguent el convenciment de que l'actuació de la Mancomunitat serà beneficiosa per a Catalunya.

Tres son les coses de les que de moment podrà encarregar-se la Mancomunitat, Comunicacions, ensenyança i beneficència, quines podràn portar-se

a la pràctica tant prompte com pugui la Mancomunitat.

S'estengué en llargues consideracions sobre cada un d'aquestos punts i parlà tot seguit del projecte acariciat pel consell permanent de la Mancomunitat de fundar una caixa comunal, que serviria per a facilitar recursos als Ajuntaments sense que per el préstam, per el qual s'exigiria, com es natural, la deguda garantia, se fixés un interès oneros.

Acabà la seva interessant i eloqüentíssima peroració demostrant amb gran acopi de datos que s'infundat el perjudici que tenen molts detractors de la Mancomunitat, detractors per que no la coneixen, de que Barcelona persegueix un fi egoista.

Felicitem coralment al conferenciant i felicitem a la «Lliga Regionalista» per haber-nos fet conèixer a fons el magne problema de la Mancomunitat.

Noves

Avis important

Finalitja el primer trimestre preguem a nostres subscriptors fassin efectiu el mateix dones la marxa econòmica del setmanari aixís ho reclama.

Ja han vist que a l'objecte d'evitar fins el mes lleu resquemor de que una volta satisfet el trimestre desaparegués el setmanari cobrant per venut, encara que aixís ens perjudiquen.

Divendres va celebrar-se la festa del treball, transcorreguent el dia sens que s'hagués de lamentar cap incident desagradable.

Del Sr. Alcalde D. Evelí Barnadas, havem rebut un atent B. L. M. manifestant-nos que des de el primer d'aquest mes i durant tota la temporada d'estiu, l'hora de despaig en la Alcaldia serà de 3 1/2 a 4 1/2 de la tarde.

La esposa de nostre bon amic en Vicents Oliveras ha donat a llum amb tota felicitat, a una hermosa nena. Felicitem els novells pares.

Dimecres passat a les nou del matí i en el passeig del Firal, el guarda de consums D. Josep Llinás de servei de ronda, amb gran abnegació i amb perill de sa vida, logrà traurer d'entre les rodes d'un carruatge quin animal marxaba amb gran velocitat per haberse desargollat, una criatura de tres anys.

Felicitem per sa valentia a tan abnegat empleiat municipal que exposant-se greument lliurà d'una mort certa a tan tendre infant.

Diumenge vinent en el local de la «Lliga Re-

gionalista hi donarà una conferencia sobre la «Mancomunitat Catalana» el diputat provincial per Barcelona D. Lluís Durán i Ventosa.

Coneguda la competencia del conferenciant, no cal dir quan gran es l'interés que ha despertat l'anunci de la mateixa.

La propia entitat està organitzant la diada Regionalista que si no hi ha cap destorp, tindrà lloc el dia 7 del pròxim mes de Juny.

Els actes que se celebraran seran un *meeting* en el Teatre Principal, en el qual hi parlaran entre altres els diputats a Corts Srs. Cambó, Rahola i Ventosa, i un banquet a la Font Muixina.

De pas per a Ripoll, la cobla de Cassà de la Selva «La Selvatana» donarà el dissapte vinent una audició de sardanes en el local de la societat «Industria i Comercio».

Aquesta mateixa societat anuncia que des de el pròxim diumenge dia 10, se celebraran balls tots els dies festius a les 5 i 1/2 de la tarde.

Des de'l dia 25 d'Abril al 1 del corrent, aquesta sucursal de la «Caja de Pensiones para la Vejez y de Ahorros» ha obert 12 llivretes noves, ha rebut per imposicions 23215' i n'ha pagat 2705' per reintegres d'estalvi.

Durant la present setmana actuarà de Vocal de torn D. Francisco Soler de Trincheria.

Anuncio

Necesitando la Exma. Dirección General de Telégrafos, alquilar un local con destino a la Oficina Telegráfica de Olot, anuncia al público para conocimiento de los Srs. propietarios a los que pudiere convenir presentar proposiciones bajo las bases siguientes:

1.ª El local que se ofrezca deberá ser lo suficientemente capaz para instalar en el las oficinas con la conveniente distribución de sala de aparatos, sala de público, habitación para pelas y almacén, además habitación para el Sr. Encargado y a ser posible para el ordenanza.

2.ª El precio no podrá exceder de seiscientas pesetas anuales.

3.ª Toda proposición deberá ir acompañada de dos croquis acotados del local correspondiente.

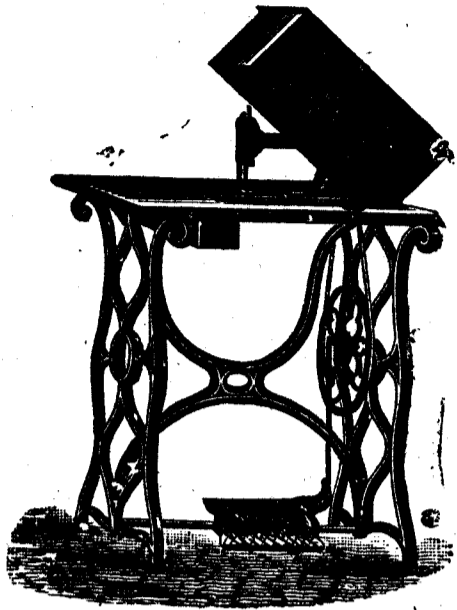
4.ª Las proposiciones deberán presentarse en la estación Telegráfica de Olot, o en la Dirección de Telégrafos de Gerona en el plazo máximo de 30 días a contar de la fecha de inserción del presente anuncio en el Boletín Oficial de la provincia.

5.ª La aceptación de dichas proposiciones queda reservada a la Exma. Dirección General de Telégrafos, la que en su día concederá la autorización para celebrar el oportuno contrato.

6.ª Todos los gastos que ocasione la celebración del contrato y copias necesarias serán de cuenta del propietario de la finca objeto del arriendo.

7.ª Si para la conveniente habitación del local fuese preciso hacer obras en el mismo, será de cuenta del propietario el importe de ellas.—Gerona 28 Abril de 1914.—El Jefe Provincial.—Francisco Lecetta.—(Es copia).—Olot 30 Abril 1914.—El encargado de Telégrafos, Juan Soldevila.

Imprenta de Pere Aubert, Clivillers, 22.—Olot.

Máquinas Naumann

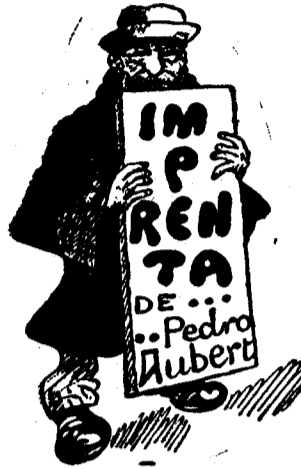
PARA COSER

Las mejores y más baratas del mundo

Ventas á plazos y al contado

Representante: ESTEBAN MOLAS.

Calle de La Mosa, n.º 2. — OLOT.

- = Programas
- = Recordatorios
- ==== Esquelas
- ==== Circulares
- = Cartas comerciales
- = Periódicos y Revistas
- Carteles, etc., etc., etc., etc., etc.

PRECIOS SIN

COMPETENCIA

Clivillers, 22. — OLOT.

- Facturas =
- Cheques =
- Sobres =
- Talonarios =
- Memorandums =
- Tarjetas comerciales =

DISPONIBLE

DISPONIBLE